

I tu, t'enredes?

Castelló teix amb les seues mans per
aturar la violència masclista

Un any més, el Passadís de les
Arts s'omple de llana i color per a
commemorar el 25 de Novembre

RECURSOS PER A LES VÍCTIMES DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE EN CASTELLÓ

SERVEI D'IGUALTAT D'OPORTUNITATS DE L'EXCM. AJUNTAMENT DE CASTELLÓ DE LA PLANA

964 251 979 / 964 355 322

PASSEIG RIBALTA, 21, ENTL. A

Prevenió de violència de gènere,

igualdad@castello.es

Educació en Igualtat.

Participació comunitària en Igualtat

www.castello.es

Atenció psicològica, jurídica i social.

Horari: de dilluns a divendres de 9 a 14 h.

Vesprades: dimarts i dijous de 15 a 17 h. EXCEPTE ESTIU

CENTRE DONA 24 HORES (GENERALITAT VALENCIANA)

900 580 888

C/ MAJOR, 2, 5é

Atenció psicossocial i jurídica a dones víctimes de maltractaments.

Horari: 24 h.

www.gva.es

OFICINA D'ATENCIÓ A LES VÍCTIMES DEL DELICTE

964 621 687

CIUTAT DE LA JUSTÍCIA

BULEVARD BLASCO IBÁÑEZ, S/N, PLANTA BAIXA

Atenció i protecció a víctimes del delictes, redacció de denúncies, informació, acompanyament.

Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 14 h.

avd_cas@gva.es - www.gva.es

TELÈFON D'EMERGÈNCIA DEL MINISTERI DE SANITAT, POLÍTICA SOCIAL I IGUALTAT TELÈFON D'EMERGÈNCIA

016

112

POLICIA NACIONAL: UNITAT DE FAMÍLIA I DONA

964 469 500 / 091

COMISSARIA PROVINCIAL DE CASTELLÓ

C/ RIU SELLA, 5

www.policianacional.com

Atenció a víctimes, presentació de denúncies...

Horari: 24 h. - SAF: de dilluns a divendres, de 9 a 21 h.

POLICIA LOCAL, UNITAT DE VIOLÈNCIA DOMÈSTICA, UVIDO

092 / 964 354 000

CENTRAL DE POLICIA LOCAL DE CASTELLÓ

QUADRA TERCERA, PARTIDA BOVALAR

Urgències: Horari: 24 h.

SERVEIS SOCIALS: DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9 A 14 H.

CENTRALS	COLÓN, 38-A	964 355 100
NORD	HISTORIADOR ESCOLANO, 28 PLANTA BAIXA	964 247 600
OEST	POLIFUNCIONAL URBAN, QUADRA LA SALERA, S/N	964 251 689
GRAU	FORADÀ, 8	964 281 368
EST	MARQUÉS DE LA ENSENADA, 10	964 224 005
SUD	CANTÓ DE CASTÀLIA, 21	964 244 584

En aquesta edició

Un total de 40 entitats de Castelló s'enreden contra la violència masclista



Pàg. 4-5

Més de tres mil dones participen a la XIV de la Cursa de la Dona sota el lema "Son moltes, caminem unides"



Pàg. 11

Presentat el Manual d'Estil per al Tractament de la Violència Masclista i el Llenguatge Inclusiu en els Mitjans de Comunicació



Pàg. 14

Castelló acull la Trobada Interterritorial de Projectes d'Apoderament de Dones 2018



Pàg. 16-17



Ajuntament
de Castelló

Adreça: Passeig
Ribalta, 21, entl. A
Tel. 964 25 19 79

igualdad@castello.es

Realització: Servei d'Igualtat

Promou i Coordina: Regidoria d'Igualtat
d'Oportunitats de Dones i Homes

Castelló commemora el 25 de Novembre 'enredant' a tothom

Quasi 40 entitats han participat en la jornada "Enredat", on s'han teixit peces de cadeneta amb les mans per reivindicar el final de la violència masclista

Des que l'ONU va declarar en 1999 el 25 de novembre com el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra la Dona, cada jornada es plena d'actes reivindicatius, protestes i manifestacions per a denunciar les múltiples formes de violències i agressions que pateixen a diari les dones i xiquetes de tot el món per la seua, i única, condició sexual femenina. I així ha fet, un any més, la ciutat de Castelló commemorant aquest dia amb una jornada de prevenió comunitària de la violència masclista organitzada per la Regidoria d'Igualtat d'Oportunitats de Dones i Homes de l'Ajuntament.

El passat 23 de novembre, des de les 10 del matí, l'edifici de la Pérgola va acollir a diferents entitats que participaren voluntàriament elaborant peces rectangulars de cadeneta. Amb la particularitat, d'enguany, que no es van teixir amb agulles, sinó amb les mans. Per això, "Enredat" ha sigut el nom escollit per aquesta jornada. Una jornada d'èxit en què la solidaritat, la llana i el color van ser els protagonistes per a denunciar aquest greu problema de vulneració dels Drets Humans.

A banda d'això, aquestes entitats, procedents dels Serveis Socials i del teixit associatiu de Castelló (associacions educatives, veïnals, de dones i jubilats), també han participat en els 46 tallers de violència de gènere desenvolupats pel personal tècnic del Servei d'Igualtat amb una duració de dos hores cadascú. Una primera hora dedicada a la formació i una segona emprada a teixir les peces que hi han engalanat el Passadís de les Arts. En total, han participat més de 1.200 persones.

Però, a més, i com a novetat d'enguany, un grup d'associacions de dones ha creat la



El Passadís de les Arts engalanat amb les peces teixides a mà

Xarxa pels Bons Tractes, la qual va concórrer de manera col·lectiva a la convocatòria pública de subvencions de la Regidoria d'Igualtat presidida per Ali Brancal. Amb aquesta subvenció, la Xarxa ha pogut portar a terme els seus objectius. Per una banda, desenvolupar, des de setembre, activitats encaminades a la sensibilització, formació i prevenió de les violències masclistes, i, per altra, va organitzar una completa programació de tallers de dansa, maquillatge, art urbà i altres actes feministes per al mateix 23 de novembre a l'edifici de la Pérgola.

La intensa jornada del 23 va finalitzar, com no podia ser d'una altra forma, amb una multitudinària manifestació, organitzada per la Plataforma Ciutadana per la Igualtat, on es va demanar, una vegada més, el final dels assassinats i agressions masclistes així com l'èxit de la igualtat real i efectiva entre dones i homes.



Castelló s'enreda amb les seues mans per fer-li front a les violències contra les dones



El joc de l'oca feminista



Taller de micromasclismes



Joves fent peces de cadeneta



Plataforma ciutadana per la igualtat efectiva de dones i homes



El Passadís de les Arts decorat amb les peces de cadeneta



Xarxa Feminista pels Bons Tractes



Taller feminista amb peces de cadeneta



Grup de teatre La Ravalera



El Passadís de les Arts decorat amb les peces de cadeneta



Joves participants en les activitats organitzades per la Xarxa pels Bons Tractes



L'arbre dels desitjos per a una societat no masclista



Manifestació contra la violència masclista

Trobada d'ajuntaments a Castelló sobre els reptes dels pressupostos amb perspectiva de gènere

Inauguració de la trobada per Amparo Marco i Ali Brancal

Les polítiques públiques i els pressupostos que les sustenten tenen en compte la dimensió del gènere. Aquesta és la conclusió que es deriva de les experiències compartides pels ajuntaments de Barcelona, Madrid, València i Castelló sobre l'aplicació dels pressupostos amb visió de gènere.

El passat 20 de juny de 2018, l'Ajuntament de Castelló, a través de les àrees de Gestió Pressupostària, Transparència i Modernització i Igualtat d'Oportunitats de Dones i Homes, va organitzar la trobada *Els reptes dels pressupostos amb perspectiva de gènere: intercanvi d'experiències municipals*, on van participar, i compartir les seues experiències, els ajuntaments de Barcelona, Madrid, València i Castelló.

L'alcaldeessa de Castelló, Amparo Marco, va ser l'encarregada d'inaugurar l'acte i indicà que el disseny dels pressupostos és fonamental per a decidir quina classe de societat volem a l'àmbit estatal, autonòmic i local. Per la seua banda, la vicealcaldeessa i regidora de l'àrea d'Igualtat, Ali Brancal, també present durant tota la jornada, assenyalà que els pressupostos amb perspectiva de gènere permeten analitzar si la despesa pública dels impostos afecten de manera diferent a dones i homes.

La trobada, dividida en una conferència inaugural i dues taules rodones, va començar amb la intervenció de la professora i doctora en Ciències Polítiques, Econòmiques i Comercials de la Universitat Complutense de Madrid, Paloma de Villota, la qual va insistir en la necessitat d'incorporar la mirada de gènere en l'àmbit econòmic amb l'objectiu, primer, de visibilitzar les desigualtats i, segon, de reduir-les.



Públic assistent a la trobada sobre el pressupostos

En la primera taula rodona, moderada per Pascual Hernández, director de l'Òrgan de Gestió Pressupostària de l'Ajuntament de Castelló, van participar, per banda del consistori madrileny, Francisca Jiménez, agent d'Igualtat del Servei de Transversalitat de Gènere, i Laura Gris, consellera tècnica de la Direcció General d'Hisenda. Jiménez explicà el model de les tres R (rols, recursos i representació), un model que analitza els rols i estereotips de gènere i la desigualtat tant en l'accés als recursos i serveis com en la representació del poder amb la finalitat d'eliminar els mecanismes que reproduïxen eixes desigualtats i discriminacions en els programes pressupostaris. I Gris assenyalà que les àrees d'Hisenda tenen la clau per a la implementació de polítiques benèvols que afavorisquen o no la igualtat. Per banda del consistori valencià, va ser la regidora delegada d'Igualtat i Polítiques Inclusives, Isabel Lozano, l'encarregada d'exposar com va el procés de negociació per a l'aplicació dels pressupostos amb perspectiva de gènere a la ciutat de València i destacà la formació com eina fonamental per al seu

El model madrileny pretén eliminar els mecanismes que reproduïxen les desigualtats, com els rols de gènere, per a dissenyar pressupostos justos i no discriminatoris



De l'esq. a dta.: Francisca Jiménez, Laura Gris, Ali Brancal, Pascual Hernández i Isabel Lozano

desenvolupament. La segona taula, presentada per Reyes Santamaría, cap del Servei d'Igualtat d'Oportunitats de Dones i Homes de l'Ajuntament de Castelló, va estar formada per representants dels ajuntaments de Barcelona i Castelló. Pel que fa als primers, Raül Fontanet, tècnic de la Direcció de Planificació Estratègica i Fiscalitat, defensà l'anàlisi des de la perspectiva de gènere per dissenyar polítiques i prendre decisions justes i equitatives per a augmentar la qualitat de vida de les persones; i Sonia Ruiz, cap del departament de Transversalitat de Gènere, diferencià entre els impactes positiu, negatiu i neutre que suposa l'aplicació de pressupostos amb visió de gènere en funció de si augmenten, disminueixen o es mantenen les desigualtats. I pel que fa als segons, els representants de Castelló, van intervenir Teresa Guillamón, cap del Negociat de Gestió Pressupostària, i Carlos Izquierdo, cap de la Unitat de Modernització. Ambdós conformen el grup impulsor que porta a terme el procés d'integració dels pressupostos amb perspectiva de gènere i que està format per les àrees d'Igualtat i Pressupost així com per la Regidoria de Transparència i Modernització. Un procés basat en la recollida de dades municipals segregada per sexes amb l'objectiu d'obtenir informació més ajustada a la realitat. Per últim, Rosana Pastor, l'agent d'Igualtat de Castelló, presentà la metodologia que permet identificar i classificar l'impacte de gènere en els pressupostos en tres categories: si hi ha impacte directe, indirecte o si, simplement, no es pot identificar. Per finalitzar aquesta



De l'esq. a dta.: Raül Fontanet, Sonia Ruiz, Reyes Santamaría, Ali Brancal, Teresa Guillamón, Carlos Izquierdo i Rosana Pastor.

trobada es va celebrar un debat sobre el paper dels governs locals en les polítiques pressupostàries amb perspectiva de gènere. En aquest debat van estar representades les tres regidories involucrades en el procés de desenvolupament dels pressupostos de la ciutat de Castelló, amb la presència d'Ali Brancal, Antonio Lorenzo i Ignasi García. I, a més, van intervenir la directora de la Unitat d'Igualtat de la Universitat Jaume I, Mercedes Alcañiz, i la vicesecretària de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, Eva Sanchis.



De l'esq. a dta.: Mercedes Alcañiz, Ignasi García, Antonio Lozano, Ali Brancal, Pascual Hernández i Eva Sanchis.

Claus per a iniciar un procés de Pressupostos amb Perspectiva de Gènere:

- 1) **Voluntat política**
- 2) **Implicació activa de les àrees:**
 - **Igualtat**
 - **Pressupost**
 - **Seguiment i avaluació**
- 3) **Assistència tècnica especialitzada**

La normalització del dolor en la menstruació provoca la seua invisibilització

Des del col·lectiu Màtria es pretén combatre la desinformació i l'estigma social que segueixen envoltant la menstruació

Ens enfrontem a una realitat social establida en la normalització del dolor. La conseqüència directa és la seua invisibilització, sobretot en referència als dolors relacionats amb la menstruació que s'engloben dins de la Síndrome Premenstrual. El problema és que no s'han investigat en profunditat les causes de cada símptoma de manera independent, cosa que provoca la impossibilitat de tractament quan, en algunes ocasions, són senzills de solucionar, ja que alguns es donen per la manca d'algun tipus de nutrient, de somni regular o per un excés d'estrès. Però ens trobem en un moment on la societat busca un nou estil de vida saludable i per tant demanda informació veraç, clara i fonamentada.

Tot i això, la història ens demostra que la salut de la dona no ha estat un tema referent a la medicina occidental i segueixen havent-hi diverses patologies que sols afecten la fisiologia de les dones i que no s'investiguen per buscar solucions més vàlides i efectives que l'opció "paraigua" de la pastilla anticonceptiva o altres mètodes amb massa efectes adversos.

La falta de coneixement del cycle menstrual pot afectar negativament a les xiquetes que es preocupen pel seu cos en una societat on l'aspecte físic i la pressió estètica social té una gran presència.

Fins a l'actualitat, els temes que envolten el cycle menstrual són grans desconeguts i aquesta falta de coneixement des de la infància

pot arribar a afectar a la manera en què les xiquetes miren el seu cos i es preocupen per la seua salut, sobretot en una societat on l'aspecte físic i la pressió estètica social té una gran presència. A més a més, el llenguatge i les actituds negatives cap a un procés fisiològic i natural poden arribar a provocar problemes d'autoestima i infravaloració en les persones menstruants.

Hem localitzat diversos problemes de comunicació que mitjançant noves estratègies narratives volem solucionar. Entre aquests, la desinformació i superstició que segueixen envoltant la menstruació, conseqüència també de l'estigma social imperant, la inaccessibilitat a fonts especialitzades i la falta de comunicació entre generacions. No és senzill resumir els motius que han anat construint aquesta concepció negativa, i tampoc és senzilla la feina de divulgació científica del procés del cycle menstrual perquè es comencen a advertir divulgacions que, pel disseny o necessitat de simplificar el missatge, acaben donant informació errònia sense cap mena de criteri o anàlisi.

Fa poques setmanes, una plataforma de comunicació que transmet per xarxes socials va publicar un anunci que "informava" que en la segona fase del cycle fisiològic, és a dir, les dues setmanes posteriors a l'ovulació, hi havia un descens de la progesterona (una de les hormones ovàriques involucrades en el cycle menstrual) i que això provocava que a moltes dones els apareguen granets a la cara just abans de menstruar. Tot i que, a priori, l'acció en si mateixa era positiva, la informació donada era totalment falsa, ja que en aquesta fase d'una persona amb una salut menstrual correcta els nivells de progesterona augmenten de manera considerable. Clar està, algunes activistes mensuals van denunciar aquest error ràpidament però l'anunci se seguia difonent sense canvis.

Tot i que el moviment activista occidental per donar a conèixer la cultura menstrual, els productes d'higiene mensuals sostenibles o l'eliminació de la taxa rosa es du realitzant des dels anys 70 (com a conseqüència del desenvolupament del moviment per la salut de les dones), no ha sigut conegut per la majoria fins a 2009, i ací al nostre país fins a 2016-2017. Ara, una vegada visibilitat el moviment, hem d'anar amb compte amb la desinformació que ve lligada de les píndoles exprés manufacturades per a la difusió digital i mediàtica. Està molt bé difondre i fomentar el debat però cal prendre consciència del paper de divulgadores amb la responsabilitat que açò comporta.

Incidim en aquest punt perquè davant l'absència generalitzada d'educació menstrual al nostre país, la desinformació agafa una altra dimensió del perill al qual ens enfrontem. No és sols que sapiguem poc del cycle menstrual sinó que a banda, el que creem saber pot ser fals. I és perillós no perquè agreuge el tabú sinó perquè a la fi, el cycle menstrual és un indicador de la salut general.

A desembre de 2015, el Col·legi d'Obstetrícies i Ginecòlegs Amèrica va publicar una declaració anomenada "Menstruació en Xiquetes i Adolescents: Emprant el cycle menstrual com a Signe Vital" per a conscienciar de la importància que té tindre coneixement del cycle menstrual ja que açò permet als professionals clínics conèixer els patrons mensuals en adolescents, diferenciar entre una menstruació normal i anormal i saber com avaluar una pacient adolescent.

En resum, el cycle menstrual necessita observar-se d'una manera integral des de diferents àmbits: salut, educació, política, economia i medi ambient. I és per això, que des del nostre projecte d'activisme menstrual Màtria fa temps que investiguem el procés de la menstruació de manera multidisciplinària per a poder llançar diferents accions i iniciatives per superar els problemes que l'envolten.

Actualment estem portant a terme el projecte Mensua, es tracta, per una banda, d'una campanya solidària de recollida de productes d'higiene menstrual sostenibles per a zones en conflicte i camps de refugiats; i, per altra, de la creació d'una proposta de manual menstrual interactiu que es podrà emprar com una aplicació web així com el desenvolupament de tallers de coeducació menstrual per a xiquetes i xiquets de 8 a 16 anys, famílies i professorat.

La desinformació no solament és perillosa per les creences falses o perquè agreuja el tabú entorn de la menstruació, sinó perquè el cycle menstrual és un indicador de salut.

Des del projecte Màtria investiguen el cycle menstrual de manera multidisciplinària per a poder llançar diferents accions i iniciatives per superar els problemes que l'envolten.

Irene Salas Ferrer

Comunicadora especialitzada en noves tendències narratives i Coach Menstrual.

Creadora del projecte de comunicació transmèdia Col·lectiu Màtria.

Castelló reivindica la dignificació del treball a la llar

L'Associació de Treballadores de la Llar de Castelló celebra una jornada per a visibilitzar públicament la lluita de les treballadores domèstiques per la defensa dels seus drets



El 14 d'abril de 2018, l'Associació de Treballadores de la Llar de Castelló va celebrar el seu Dia Internacional, encara que la data oficial és el 30 de març, al Centre de la Tercera Edat Columbretes. Des que l'associació, presidida per Tania Nataly Gaspar, es va crear en setembre de 2014, any rere any la Plataforma de les Empleades de la Llar (formada per les entitats Càritas, Cruz Roja, UGT, CCOO, HOAC, Associació de Treballadores de la Llar de Castelló i Asociación de Mujeres Inmigrantes en Castelló-AMUINCA), organitzen aquest esdeveniment per reivindicar la dignificació del seu treball. Un treball que, fins ara, és precari i està infravalorat i mal remunerat.



Ali Brancal i Tania Nataly Gaspar

Fruit d'aquesta col·laboració i treball en xarxa amb altres entitats, és que en l'esdeveniment del 14 d'abril va estar com a conferenciant convidada Rafaela Pimentel, del col·lectiu Territorio Doméstico de Madrid. Pimentel va comentar les reunions que fins ara mantenen amb els polítics per demanar la retirada de l'esmena 6777, inclosa en els Pressupostos Generals de l'Estat i que posposa fins a gener de 2024 l'equiparació del sistema de cotització de les empleades de la llar al règim general de la Seguretat Social. Es a dir, l'aprovació d'aquesta esmena suposa un pas arrere en la lluita perquè les treballadores de la llar gaudisquen de plens drets, com per exemple tindre dret a l'atur.

A la jornada també va participar Julia Gómez-Expert, creative coaching, que va donar la xerrada "AMA-TE-TU" i es va presentar l'informe "Dones migrants com a subjectes polítics. Creant resistències front a les violències en la CV".

Per la seua banda, Tania Nataly Gaspar se sent molt agraïda a l'Ajuntament de Castelló per l'ajuda rebuda per a poder desenvolupar aquesta jornada i, especialment, a Ali Brancal, regidora d'Igualtat i present durant tot l'esdeveniment, per les seues paraules i pel seu suport brindat a l'associació des del principi.



Ali Brancal i Tania Nataly

La jornada d'aquest any s'anomenava Creant Xarxes Visibles, i és que des de l'Associació de Treballadores de la Llar tenen molt present la importància del treball en xarxa i d'unir esforços per visibilitzar la lluita d'aquest col·lectiu oblidat. Per això, Tania Nataly Gaspar reclama la participació directa de totes les treballadores domèstiques perquè és el primer pas per a lluitar pels seus drets, com un contracte laboral digne o el dret al descans.



Bon vent i barca nova: Carmen Alborch. «La ciudad y la vida».

Carmen Alborch Bataller, nascuda el 1947 a Castelló de Rugat, conegut també com a Castelló de les Gerres, va morir recentment a València. Enmig, un currículum acadèmic i polític prou ampli. «La ciudad y la vida», editat el 2009 n'és un bon testimoni.

He de dir que no he tingut un coneixement íntim, directe o privat amb Carmen Alborch, però sí que recorde la primera vegada que la vaig veure. L'escena fou la següent: 11:30 aproximadament del matí d'un dia de novembre de 1989 en la zona de Blasco Ibáñez, a València. Jo llegia en un banquet fent temps perquè a classe s'explicava fonologia i, la veritat, sempre m'ha paregut un conyàs aquesta assignatura. I va passar ella. Pèl-roja, ulleres de sol i un pantaló de lleopard que em telegrafiava la seua silueta. Vaig alçar la vista (¡l qui no!). Em somrigué. Vaig pensar que era una robopilingui de les que apareixien en les novel·letes d'Álvaro de la Iglesia que comprava de segona mà al nostre Barrachina i que m'entretenien els inacabables i incòmodes desplaçaments amb el tren de rodalia. Més tard em vaig assabentar de qui era per una entrevista que li van fer a «Las Provincias» sobre l'IVAM. Em va caure simpàtica.

Diuen que l'acte d'escriure és l'acte de descobrir les coses en què creiem. Escriure ens descobreix i ens delata, mostra les nostres inquietuds, les preferències, els valors, el que estimem, el que ens motiva, el que ens interessa, ocupa i preocupa, el que ens diverteix, el que ens apassiona i ens emociona. I és el que reflecteix la nostra autora en «La ciudad y la vida», un viatge al seu interior i al seu exterior, un viatge en el qual fa memòria tot i que, per a mi, no és un llibre de memòries. Hi transiten lectures, músiques, pel·lícules, bars, amics. Brosseta, Ernest Lluch, el bar Chillarón, Kenneth Tynan, el Café Malvarrosa són ítems que constaten que la memòria és selectiva i el record, lliure. A pesar de la trajectòria de la nostra autora, a mi no em sembla que aquest siga un llibre polític, sinó més bé diria que és un llibre impressionista, que recull part d'una història personal que transcorre en un escenari preferent, València, ciutat escenari o paisatge que acull diferents escenografies, diferents representacions que ens connecten amb uns altres temps i uns altres llocs, perquè una ciutat no deixa de ser una complexa xarxa de xarxes de ciutats amb reptes i problemes semblants. Un exemple: d'alumna del col·legi de las Esclavas del Sagrado Corazón de Jesús,

situat al marge esquerre del Túria, on comencen a traçar-se les primeres línies de la seua vida a la importància que va tindre la riuada de 1957 en la posterior transformació de la ciutat i la importància del trasllat de la universitat des de La Nau a l'avinguda Blasco Ibáñez, pel que tenia d'ampliació de capital humà i de superació d'una ciutat que no volia mirar el marge esquerre del riu per por a les crescudes de l'aigua i a les malalties que provocaven els mosquits d'aquella zona d'horta passant per Madrid i els viatges de la seua època de ministra. I com ben bé ens explica, «Latidos de una vida llena de ciudades que siempre terminan conduciendo a una llamada Valencia».

Supose que per això, i per la seua al·lèrgia als tios arnats, columnistes molt reconeguts pel seu 'casticismo' i la manca d'algun premi important donat des de Cultura la van batejar com «la ministra chufera y alpargatera». Potser. Amiga i clienta de Francis Montesinos, també va tindre la seua pròpia tenda, Alhaja, dedicada a la joieria de disseny modern i en el pla personal, amb els seus capells, fulards, vestits de colors i bijuteria, apostà decididament per la visibilitat i el protagonisme, que és l'exteriorització de l'alegria.

Fa uns anys, Josep Maria Benet i Jornet publicà «Materials d'enderroc», un llibre de records estratosfèric. Amb proximitat, com aquell que no vol, transmet l'atmosfera d'un temps de postguerra que, en una certa mesura, continua sense que algú ens el conte. Perquè mentre que coneixem amb un cert detall el plom de la resistència cultural, encara no tenim un relat complet sobre com aquella continuïtat de certes idees de la república, a partir dels anys 60 del segle XX, va mutar en una lúcida modernitat. Per això, quan vaig veure aquest llibre a la fira, no vaig dubtar a comprar-lo perquè volia saber un poc més d'aquella dona recentment traspassada i que a finals dels 80 em dedicà un somriure.

Negotiat de Normalització Lingüística
Ajuntament de Castelló

Més de tres mil dones “caminen unides” per a visibilitzar la seua fortalesa

Castelló celebra la XIV de la Cursa de la Dona amb una participació multitudinària per reivindicar la igualtat d'oportunitats i drets i l'apoderament femení

En l'última edició de la Cursa de la Dóna, celebrada el 24 de març de 2018, hi van participar més de tres mil dones en una carrera organitzada per la Regidoria d'Igualtat d'Oportunitats de Dones i Homes sota el lema "Son moltes, caminem unides". Una jornada festiva i reivindicativa l'objectiu de la qual era visibilitzar la força de les dones unides per a aconseguir la igualtat real i efectiva entre homes i dones. La carrera, que va començar



a les 11.00 hores amb un recorregut de tres quilòmetres, es tení de roig amb les samarretes que van lluir les dones participants. Totes elles i de totes les edats, a més, portaven el mateix dorsal, el número 803 per a commemorar el Dia

Internacional de la Dona, el 8 de març. Entre les participants es trobaven l'alcaldeessa de Castelló Amparo Marco, qui va ser l'encarregada de donar el tret d'eixida, acompanyada per la vicealcaldeessa i regidora d'Igualtat, Ali Brancal.



En primer pla, l'alcaldeessa, Amparo Marco, i la vicealcaldeessa i regidora d'Igualtat, Ali Brancal

Elles trien i nosaltres les triem a elles

El projecte "Elles Trien" arriba a Castelló destacant la importància del paper de les dones en els processos d'apoderament en el marc de la cooperació internacional

Són 956 els kilòmetres que separen Tunísia de la província de Castelló. 956 kilòmetres que separen dues societats amb diferències socials, econòmiques i culturals. 956 kilòmetres que separen persones amb models de vida distints però amb inquietuds compartides per aconseguir transformar la realitat en la qual viuen. 956 kilòmetres que separen Zohra, experta tunisina en gènere i igualtat, i Anabel, agent de desenvolupament local a Forcall, dos dones que lluiten dia a dia per reivindicar el paper de la dona com a motor del canvi en els seus contextos i per a qui eixos 956 kilòmetres de separació s'han convertit en un pont d'experiències i coneixements compartits gràcies a la seua participació al projecte "Elles Trien".

Com elles, dones i homes de totes les societats han iniciat un camí sense retorn, un camí fonamentat en la defensa del paper que tenen les dones com a protagonistes en la construcció d'un món millor, un camí de reivindicacions per a "habitar" l'espai corresponent amb la presa de decisions, d'implicació, de creació i de participació en nombroses iniciatives per a millorar les condicions de vida de la gent, d'una manera comunitària, justa i solidària.

Arreu del món hi ha territoris, països i persones que viuen realitats que requereixen de la solidaritat i la cooperació internacional per a poder ser viscudes amb dignitat i justícia i avançar en la reducció de les desigualtats. Des d'Assemblea de Cooperació per la Pau-País Valencià (ACPP) som conscients d'aquesta situació i, per allò, promovem que les dones i els homes d'aquestes societats, com és el cas de Zohra i Anabel, siguin els veritables actors del canvi social i assumisquen el protagonisme dels nostres projectes de cooperació internacional i intervenció social.

Vivim en una època d'incerteses en tots els sentits, però, al mateix temps, una època que ens mostra de forma nítida la importància de la implicació col·lectiva als processos socials i la necessitat de dotar-se d'instruments amb els quals aquesta participació pugua convertir-se en efectiva. Assemblea de Cooperació per la Pau és, precisament, un d'eixos instruments. Al llarg de més de 25 anys, ens hem convertit en un punt de trobada per a persones que aspiren a viure en un món que cimente



Miguel Ángel Troncho, Lara Adell, Anabel Ejarque, Mónica García, en el primer intercanvi de Elles Trien

els seus pilars en la dignitat, la justícia, la llibertat i la igualtat.

És per això que hem apostat d'una manera clara per iniciatives que promouen la construcció de societats igualitàries on es potencie el paper de la dona i es comparteixen coneixements entre cultures diverses per enriquir els processos de transformació social. Amb aquesta pretensió va nàixer el projecte "Elles Trien", amb l'objectiu d'aproximar la cooperació internacional als habitants de les zones de la comarca d'Els Ports i l'àrea metropolitana de València i generar un intercanvi d'experiències entre Nord i

Sud. Tot allò tenint com element clau la posada en valor del paper dels moviments socials com agents de canvi social, tant als països del Nord com del Sud, coneixent les potencialitats que té la societat civil organitzada com a promotora del compliment dels drets humans en qualsevol part del planeta. D'aquesta forma, la primera experiència del projecte "Elles Trien" al territori valencià, finançada per la Direcció General de Cooperació i Solidaritat de la Generalitat Valenciana, durant els anys 2016 i 2017 va tindre els moviments socials representats per les dones de la comarca de Els Ports i l'àrea metropolitana de València i els moviments juvenils com els principals protagonistes i agents de treball a eixes zones. Durant eixe temps es va treballar conjuntament en l'aproximació de la realitat dels països on des d'ACPP treballem amb projectes de cooperació internacional i, més concretament, de Tunísia i El Salvador, a les poblacions valencianes. Com? Per mitjà de la realització d'intercanvis Nord-Sud, un dels

"Elles Trien" té l'objectiu d'aproximar la cooperació internacional a la comarca de Els Ports i l'àrea metropolitana de València per a generar un intercanvi d'experiències entre Nord i Sud

pilars fonamentals del projecte "Elles Trien", pels quals s'ha propiciat la generació d'experiències de posada en comú de coneixements sobre la igualtat de gènere i el desenvolupament rural, principals eixos de treball al projecte entre Tunísia i El Salvador i la comarca d'Els Ports i l'àrea metropolitana de València.

És així com els 956 kilòmetres que separaven Tunísia de la província de Castelló s'han diluït per mitjà d'un procés d'apoderament i reconeixement del paper clau que juguen les dones en ambdós parts del planeta. És així, per mitjà dels intercanvis Nord-Sud, com Zohra i Anabel han pogut entrar en contacte i intercanviar impressions i coneixements sobre els models de vida rurals i la importància que han de tindre les veus de les dones en el processos de transformació social tant a Tunísia com a l'àmbit rural valencià.

Com assegura Anabel, l'èxit del projecte s'ha degut al fet de "treballar amb dones organitzades associativament,

La posada en comú de coneixements sobre la violència de gènere i el desenvolupament rural són els eixos del projecte entre Tunísia, El Salvador, València i Castelló



Reunió amb l'organització tunesina de desenvolupament

amb una dinàmica continuada de participació local i, sobretot, amb moltes ganes de compartir les seues experiències amb altres dones, tant de Tunísia -país amb qui tinguérem l'oportunitat de participar en un intercanvi d'experiències- com de pobles d'altres comarques".

"Elles Trien" ha estat un procés per donar visibilitat al treball de les dones envers la resta de la gent però, al mateix temps, ha lluitat per aconseguir que elles mateixes ho valoren, prenent consciència del paper que desenvolupen al teixit social del seus respectius territoris. Com destaca Anabel, "crear sinèrgies és una ferramenta per a l'aprenentatge i per adonar-nos del rol que les dones estem tenint als diferents processos d'apoderament en tot el món, compatint les nostres lluites i reivindicacions i, allò més important, obrint-nos a altres pobles i cultures. Això és exactament 'Elles Trien'".

Després d'aquesta primera experiència, el projecte torna per continuar donant visibilitat a les dones i connectant les realitats d'aquestes a les societats del Nord i del Sud, reforçant així els vincles creats entre la província de Castelló i Tunísia. Durant 2018 i 2019, gràcies al suport de l'Ajuntament de Castelló i la Direcció General de Cooperació i Solidaritat de la Generalitat Valenciana, es realitzaran múltiples activitats en el marc del projecte "Elles Trien". Entre altres, ja ha tingut lloc l'exposició "Teixint complicitats, compartint reptes de futur entre Tunísia i Els Ports" en el Menador Espai Cultural, resultat de l'intercanvi realitzat a Tunísia per un grup de representants de la comarca castellanenca. A més, el 26 de setembre de 2018 es va projectar el documental "Soñadoras", amb un fòrum posterior, al Teatre del Raval dins del cicle de cinema organitzat pel SIO.

Tot amb l'objectiu de buscar de nou protagonistes com Zohra i Anabel, que segueixen treballant pel desenvolupament de polítiques d'igualtat i desenvolupament rural als seus territoris, i apropant la cooperació internacional a la societat valenciana amb una clara aposta per la perspectiva de gènere. Elles han triat lluitar pels seus somnis, nosaltres hem triat donar-les suport. I tu? També les tries a elles?

Equip Assemblea de Cooperació per la Pau-País Valencià



Exposició al Menador Espai Cultural

Més informació sobre el projecte:
Assemblea de Cooperació per la Pau-País Valencià
 C/ Naturalista Rafael Cisternas, n°4, despatxo. 10
 46010 (València)

Email: paisvalencia@acpp.com.

Telèfon: 963511263 / 650869656

Facebook: [assembleadecooperacioperlapaupv](https://www.facebook.com/assembleadecooperacioperlapaupv)

Twitter: [@ACPP_PV](https://twitter.com/ACPP_PV)

Castelló aposta per un periodisme ètic en el tractament de la violència contra les dones

Presentat el Manual d'Estil per al Tractament de la Violència Masclista i el Llenguatge Inclusiu en els Mitjans de Comunicació, una col·laboració de l'Ajuntament de Castelló amb la Unió de Periodistes Valencians

El manual conté nou capítols:

- 1) La violència masclista
- 2) Les dones
- 3) Els agressors
- 4) L'enfocament
- 5) El relat
- 6) Les fonts
- 7) Tractament audiovisual
- 8) Llenguatge sexista
- 9) Marc legal, rigor professional i compromís ètic



De esq. a dta.: Violeta Tena, Ali Brancal, Remei Castelló i Anna Gimeno

El 13 de novembre de 2018 es va presentar el *Manual d'Estil per al Tractament de la Violència Masclista i el Llenguatge Inclusiu en els Mitjans de Comunicació* a l'Ajuntament de Castelló. Aquesta guia ha sigut redactada per les periodistes Anna Gimeno i Remei Castelló gràcies a la beca convocada conjuntament per la Unió de Periodistes Valencians i el consistori castellonenc i que van guanyar les autores. A l'acte de presentació han assistit, a més, la vicealcaldessa i regidora d'Igualtat de l'Ajuntament de Castelló, Ali Brancal, i la vicepresidenta de la Unió de Periodistes Valencians, Violeta Tena.

El manual s'emmarca en el Pacte Valencià contra la Violència de Gènere i Masclista, concretament en la línia estratègica 4 que pretén trencar els murs que invisibilitzen la violència de gènere i masclista i socialitzar-ho com un conflicte polític i social. I com des de la Unió declaren, aquesta guia ve a actualitzar el manual *Notícies amb Llaç Blanc*, elaborat per Rosa Solbes i Emília Bolinches a l'any 2002.

Com assenyalen les autores de l'actual guia en la introducció del document, "aquest manual tracta de ser una eina de treball eminentment pràctica per a professionals dels mitjans de comunicació, que en la seua tasca han d'informar o abordar la violència masclista" amb l'objectiu últim d'informar sobre les violències i agressions a les dones des d'una perspectiva feminista que afavorisca la conformació d'una opinió pública ben informada, conscienciada i sensibilitzada amb aquest problema de Drets Humans. Per tot això, el manual fica l'accent en tractar la violència de gènere no com un succés, sinó com una situació atemporal de desigualtat pròpia d'una societat patriarcal. A més, la guia ofereix recomanacions sobre l'ús de recursos audiovisuals i d'un llenguatge no sexista.

El manual pot consultar-se a les pàgines web de l'Ajuntament de Castelló i de la Unió de Periodistes Valencians. També, s'han editat 1.500 exemplars i s'han impartit dos cursos de formació gratuïts per a periodistes en Castelló els dies 19 i 30 de novembre de 2018.

Com preservar la salut en un entorn cada vegada més hostil i menys natural per a l'organisme humà?

Carme Valls, metgessa especialitzada en endocrinologia i medicina amb perspectiva de gènere, intenta donar resposta a aquesta pregunta en el seu últim llibre

El Museu de les Belles Arts de Castelló va acollir la presentació del llibre *Medio ambiente y salud: dones i hòmens en un món de nous riscos* de la metgessa endocrinòloga Carme Valls Llobet el passat 8 de novembre de 2018. Valls va estar acompanyada per la vicealcaldessa i regidora d'Igualtat de l'Ajuntament de Castelló, Ali Brancal, i per la metgessa de Salut Pública, Programes, Plans i Estratègies, Vita Arrufat.

Valls explicà que el desenvolupament de les societats, centrà de manera única i exclusiva en el benefici econòmic, no respecta un dels drets humans més fonamentals: el dret a la salut. Una salut que no entén l'autora com l'absència de malalties, sinó que proposa un concepte de salut vinculat al goig i a la qualitat de vida. Per això, les solucions al problema no solament passen per mesures mèdiques, sinó també per mesures socials i polítiques.

En l'actualitat, nombroses malalties i altres trastorns de la salut són causats per problemes mediambientals, i encara que afecten a homes i dones, aquestes últimes són més vulnerables a la contaminació present tant en l'àmbit domèstic com a laboral, com així ho mostren les evidències científiques. És a dir, els condicionaments ambientals incideixen de forma diferent en els cossos de dones i homes.

Com exposà l'autora, abans de la dècada de 1990 la majoria dels estudis científics no incloïen les dones en les seues investigacions. L'androcentrisme situava l'home en el centre de l'univers, de manera que la ciència postulava que estudiar només l'home era estudiar l'ésser humà. I aquesta invisibilitat de les dones no permetia, per exemple, reconèixer els símptomes de les seues patologies cardiovasculars. No obstant això, en els últims vint anys s'ha començat a tindre en compte les diferències en la manera d'emmalaltir d'unes i d'altres, la qual cosa permet



De l'esq. a dta.: Violeta Tena, Ali Brancal, Remei Castelló i Anna Gimeno

un incipient tractament de la diferència per a aconseguir la igualtat a l'àmbit, també, de la salut.

Però malgrat aquests avanços, Valls va reclamar la inclusió completa de les dones en els assajos clínics, ja que aquesta és l'assignatura pendent de la recerca de la salut i de la malaltia de les dones. Per aquest motiu, va considerar necessari desenvolupar estratègies des del feminisme orientades a aconseguir una sanitat pública més compromesa, justa i humana.

L'autora, a més, va tractar el tema de l'ètica de les cures, un àmbit històricament atribuït de manera exclusiva a les dones.

Per a ella, una "ecofeminista crítica", les cures han de ser ensenyades i exigides també als homes i per aconseguir això és necessari crear una cultura ecològica i no androcèntrica que tinga molt present les conseqüències cada vegada més devastadores que té el medi ambient per a la nostra salut.

“En els últims 20 anys han començat a fer-se visibles les diferències en la manera d'emmalaltir de dones i homes”

Castelló acull la Trobada Interterritorial de Projectes d'Apoderament de Dones 2018

Més de 150 dones de tot Espanya es reuneixen sota el lema "Més referents, més apoderament"



Durant els dies 4 i 5 d'octubre de 2018, la ciutat de Castelló ha acollit la Trobada Interterritorial de Projectes d'Apoderament de Dones 2018, on més de 150 dones procedents d'Euskadi, Fuenlabrada, Pamplona, Jaén, Cadis, Montcada o Castelló, entre altres llocs, han participats en l'esdeveniment que ha comptat amb el suport institucional del Consistori castellonenc.

L'alcaldeessa de Castelló, Amparo Marco, i la vicealcaldeessa i regidora d'Igualtat, Ali Brancal, foren les encarregades de rebre a totes les participants a la Sala de Plens de l'Ajuntament, i, seguidament, Neus Albertos Meri, experta en gènere i igualtat d'oportunitats, formadora, assessora i gestora de projectes europeus, nacionals, autonòmics i locals sobre igualtat d'oportunitats, va presentar el programa que es desenvolupà durant les dues jornades.

En l'acte d'inauguració, Amparo Marco destacà que "a Castelló la igualtat ha vingut per a quedar-se, ja que per primera vegada en vuit segles d'història, aquesta ciutat té una dona alcaldessa, una dona vicealcaldeessa, una dona com a portaveu del govern municipal, una presidenta de la Cambra de Comerç, una rectora de la Universitat Jaume I o una subdelegada del Govern. A Castelló les dones ens hem apoderat i estem ací per a no anar-nos-en". A més, ha agrait a totes les assistents la seua lluita constant per aconseguir la igualtat efectiva i real entre dones i homes.



Acte d'inauguració de la trobada

Per la seua banda, Ali Brancal explicà que des del Consistori s'estan desenvolupant polítiques públiques encaminades "a avançar en el poder personal i col·lectiu de les dones, ja que nosaltres no solament tenim deures i obligacions socials, també tenim drets i anem a exercir-los des de l'apoderament i per a això esteu totes vosaltres ací". També ha animat les dones presents a "convèncer i contagiar als nostres companys de vida, sense els quals el feminisme i els drets humans no són, en la pràctica, ni reals ni complets".

Després de la inauguració, es va projectar l'audiovisual que resumeix la trobada de l'any anterior, 2017, celebrada a Guadix (Granada) i on també va estar present Ali Brancal. Tant en trobades anteriors com en aquesta, l'objectiu és posar en comú les activitats i resultats dels projectes d'apoderament desenvolupats per les diferents entitats participants. Així, durant el segon dia

van tindre lloc sessions de treball en l'Hotel Intur per a planificar les següents i futures accions.



Ali Brancal (dta.) amb membres del Servei d'Igualtat de l'Ajuntament de Castelló

La trobada d'enguany, "Més referents, més apoderament", com el seu propi nom indica, estava dirigida a destacar a aquelles dones feministes que han invertit el seu temps i esforç a la lluita per la igualtat de drets i a aconseguir la visibilització i dignificació de la dona en una societat masclista i patriarcal des d'àmbits tan diversos com la política, la literatura, la religió o la ciència. Però aquesta és una lluita que continua als nostres dies. Com per exemple al món de l'educació, on es comença a conscienciar de la importància que té recollir als llibres d'educació primària i secundària referents femenins. Primer, per a reconèixer el seu treball, obra i aportació al món i segon, perquè les xiquetes tinguin més referents en els quals mirar-se i inspirar-se.

És per això que la trobada va finalitzar amb el debat "La importància de tenir referents. Entre referents" en el qual van participar la sociòloga, gestora pública, política i filòsofa espanyola Marina Subirats, la col·laboradora de El Huffington Post, filòloga, editora i especialista en educació i llenguatge amb perspectiva de gènere, Pilar Careaga, i l'escriptora, política, senadora socialista i ministra de Cultura amb el govern de Felipe González, Carmen Alborch.



A més, Alborch va ser homenatjada durant la primera jornada de l'esdeveniment i distingida com a referent. En aquest homenatge es van crear grups de treball, els quals havien d'escriure un manifest argumentant per què Carmen Alborch havia de ser un referent; manifestos que després es van llegir i van defensar en veu alta. Alborch, morta el 24 d'octubre de 2018, queda en l'imaginari col·lectiu la seua lluita incessant i el seu referent dins del feminisme.



Carmen Alborch, distingida com a referent en la lluita per la igualtat

La violència masclista es converteix, per llei, en una especialitat jurídica

El Congrés ha aprovat la reforma de la Llei del Poder Judicial per la qual la violència masclista es converteix en una especialitat jurídica com la de Mercantil, Penal, Menors o Social, amb les mateixes proves selectives d'especialització i condicions per a l'ascens dels magistrats i magistrades en la seua carrera professional. Així, en la fase teòrica de formació s'inclourà l'estudi en profunditat de les matèries que integren el principi de no discriminació i la igualtat entre homes i dones, i en particular de la legislació especial per a la lluita contra la violència sobre la dona en totes les seues formes (*Europa Press*).

Francisca Aguirre, Premi Nacional de les Lletres 2018



La poeta alacantina nascuda en 1930 ha rebut aquest premi que concedeix el Ministeri d'Educació com a reconeixement a tota la seua obra. Es converteix, així, en la sisena dona que ho rep des que s'instaurà en 1984. Aguirre reconeix que a les dones en la literatura no se'ls ha reconegut tot el desitjat, però encara així, se sent agraïda perquè significa que van a seguir tenint en compte el que fan les dones en aquest àmbit. Aguirre ja va guanyar el Nacional de Poesia en 2011 i ha mantingut en la seua escriptura una actitud de decència contra les inclemències socials d'una part de la història recent d'Espanya (*El Mundo*).

Bretxa salarial: les dones espanyoles treballen gratis des del 8 de novembre fins a final d'any

Per a compensar la diferència salarial existent amb els homes, les dones haurien de deixar de treballar el 8 de novembre a les 5 de la vesprada i no tornar fins a gener de 2019.

Segons dades d'Eurostat de 2015, la bretxa de gènere a Espanya és del 14,9% (inferior a la mitjana europea, situada en un 16,3%). És a dir, elles cobren un 85,1% del sou diari dels seus companys masculins. A més, només u de cada tres directius de la Unió Europea és una dona, a pesar que les dones són pràcticament la meitat de tots els empleats. A més, aquestes directives cobren un 23,4% menys que els seus homòlegs homes (*El País*).

Serás hombre, presentat en la 63^a edició Semici 2018 de Valladolid



Aquest documental, dirigit per Isabel de Ocampo, és un collage d'idees sobre la socialització dels gèneres, la noció de masculinitat i de com el masclisme afecta també als homes. Tot açò amb la intenció d'indagar en les arrels de la violència contra les dones. Mitjançant els testimonis d'un artista visual, d'un exproxoneta, d'un professor de secundària i d'una agència de publicitat, els discursos s'entremesclen per a donar resposta a preguntes de màxima actualitat, com: què és el patriarcat? què significa ser pare? o, estan els homes en crisi? (*Serashombre.com*)

La sanitat pública assumirà el tatuatge dels mugrons després d'una reconstrucció per càncer de mama

Aquesta mesura, demanada de forma unànime per tots els grups del Congrés, va ser anunciada després del ple del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut CISNS (14/11/2018). A més de córrer amb les despeses de la micropigmentació de les arèoles mamàries

i els mugrons, es va aprovar també incloure en la cartera comuna de serveis el garbellat poblacional del càncer d'úter igual que es fa amb el de mama i que, actualment és voluntari (*Levante-EMV*).

Tea Time

CICLE DONA I CINE

LLOC: Teatre del Raval
 DATA: 30 de gener 2019
 HORA: 18.30
 Entrada gratuïta

Sinopsi: Documental centrat en cinc dones d'avanzada edat, les quals des de fa 60 anys s'ajunten a prendre el te una vegada al mes. En aquestes reunions es troben i destoben, interpreten i comenten l'actualitat -fins i tot encara que no entenguen algunes tendències-, evoquen el passat comú i s'esforcen a demostrar que encara estan vigents, oblidant per un moment els mals que pateixen.

María y los demás

CICLE DONA I CINE

LLOC: Teatre del Raval
 DATA: 27 de febrer 2019
 HORA: 18.30
 Entrada gratuïta

Sinopsi: Des que va morir la seua mare quan ella tenia 15 anys, María ha cuidat del seu pare i dels seus germans. Responsable i controladora, sempre ha sigut el pilar de la família, i se sent orgullosa d'açò. Per açò, quan el seu pare s'enamora sobtadament de la seua infermera i anuncia el seu imminent compromís, María sent que la seua vida s'enfonsa. Amb 35 anys i sense nuvi a la vista, haurà d'atrevir-se a canviar la seua destinació.

Estiu 1993

CICLE DONA I CINE

LLOC: Teatre del Raval
 DATA: 20 de març 2019
 HORA: 18.30
 Entrada gratuïta

Sinopsi: Aquesta pel·lícula dirigida per Carla Simón i amb 10 premis, explica la història de Frida, una xiqueta de sis anys que ha d'afrontar el primer estiu de la seua vida amb la seua nova família adoptiva després de la mort de la seua mare. Lluny del seu entorn proper, en ple camp, la xiqueta haurà d'adaptar-se a la seua nova vida.

Versió original

AGENDA

No et perdes...



Aquest llibre de Kate Moore narra la increïble història real de les dones que van lluitar contra un perill amagat a Estats Units: el radi, un element químic recentment descobert pels Curie, que acaparava grans titulars en tot el país com el nou miracle de bellesa i la droga màgica

Sinopsi: Que t'agraden els xics, o potser trobar que són estúpids; ser propera amb la teua millor amiga, i així i tot no explicar-li els teus secrets; tenir problemes en el col·legi i uns pares avorrits. Aquest és el tipus de problemes als quals s'enfronta una xiqueta de 13 anys. Per a Sara açò no té res a veure amb el fet que la seua mare visca amb una altra dona. Encara que el seu pare no pense el mateix.

La Librería

CICLE DONA I CINE

LLOC: Teatre del Raval
 DATA: 29 de maig 2019
 HORA: 18.30
 Entrada gratuïta

Sinopsi: Aquesta pel·lícula dirigida per Isabel Coixet i amb 8 premis, explica la història de Florence Green, qui ha arribat a Hardborough, una tranquil·la ciutat de la costa anglesa dels anys 50, decidida a complir el somni que ella i el seu marit van concebre quan es van conèixer: obrir una llibreria en un lloc allunyat de les revolucions socials que tenien lloc en els grans centres urbans. Les seues il·lusions ensopegaran amb les resistències

de Violet Gamart, una gran dama que domina la vida dels seus conciudadans des del seu pedestal.

Qué verde era mi Valle

CICLE DONA I CINE

LLOC: Teatre del Raval
 DATA: 26 de juny 2019
 HORA: 18.30
 Entrada gratuïta

Sinopsi: En un poble miner de Gal·les viuen els Morgan, tots ells miners i orgullosos de ser-ho i també de respectar les tradicions i la unitat familiar. No obstant açò, la baixada dels salaris provocarà un enfrontament entre el pare i els fills; perquè mentre aquests estan convençuts que la unió sindical de tots els treballadors és l'única solució per a fer front als patrons, el cap de família, en canvi, no vol ni tan sols sentir parlar de sindicats ni de socialisme.

“Per a mi, és un premi col·lectiu, un reconeixement a totes les dones”

Asunción Ventura Franch, consellera del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana i professora titular de Dret Constitucional, en serveis especials, de la Universitat Jaume I

El Premi Olímpia (antic Dóna de l'any i atorgat el 8 de març) és el reconeixement al treball i la dedicació per avançar en la igualtat real entre dones i homes.

PREGUNTA: Què suposa rebre aquest Premi?

ASUNCIÓN VENTURA: Sempre he treballat per la igualtat i que et reconeguen aquesta feina és molt significatiu. Estic molt agraïda. Però crec, sincerament, que és un reconeixement a totes les dones, de manera que, per a mi, és un premi col·lectiu.

P: En quina situació es situa actualment la igualtat entre dones i homes en la societat en general i en l'àmbit universitari en particular?

AV: A nivell general, i pel que fa al pla jurídic, hem avançat molt des de l'aprovació de la Constitució Espanyola al 78. Però això no significa que estiguem en una situació ideal on hagem alcançat la igualtat real i efectiva. No obstant això, és importat la idea de l'avançament, sobretot gràcies a les fites que ha marcat el moviment feminista aquest any, el qual ha creat un ambient fonamental per al canvi en la percepció de la gent respecte a les desigualtats. Per la seua banda, i sorprenentment, el principi d'igualtat no està molt arrelat en la universitat. Les dones, malgrat els seus millors resultats, segueixen estant en un plànol d'inferioritat ja que la pròpia organització i estructura universitària és molt masculina. El problema fonamental de les universitats, i també del Ministeri d'Educació, és la falta de reconeixement científic dels estudis de gènere.

P: Què pot fer el feminisme per a seguir avançant?

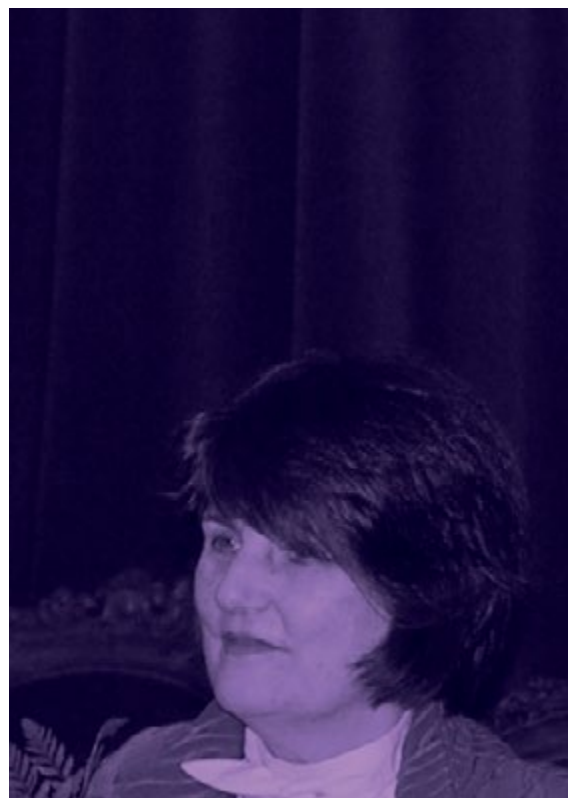
AV: El feminisme ha treballat i lluitat per la igualtat des que va nàixer. És un moviment plural i divers, però també molt interessant. Des del feminisme més acadèmic s'ha creat un corpus científic i teòric sobre el qual s'assen ten les explicacions als canvis socials i polítics. Però també és un moviment actiu de denúncia, com per exemple el *Me too*, i que està liderant el procés de canvi cap a la igualtat amb l'aprovació, entre altres avanços, dels pactes estatal i autonòmic contra la violència masclista.

P: Quins són els focus del feminisme a curt i mig termini?

AV: Resoldre problemes greus com la violència masclista, la prostitució i la seua regulació, la maternitat subrogada... Però, sobretot, com els homes es van a incorporar al tema de la conciliació familiar i quines mesures polítiques i socials prendrà el govern perquè les cures no solament siguem un espai exclusiu de les dones.

P: Quins són, a nivell personal, els seus pròxims projectes en l'àmbit de la igualtat?

AV: Acabe de coordinar, amb Santiago García Campá, el llibre *El derecho a la igualdad efectiva de mujeres y Hombres. Una evaluación del primer decenio de la Ley Orgánica 3/2007*, una monografia completa i exhaustiva que estudia el contingut, revisa l'aplicació i avalua l'eficàcia de la Llei Orgànica 3/2007 per a la igualtat efectiva de dones i homes. Aquesta obra l'hem presentat en el Centre d'Estudis Polítics i Constitucionals de Madrid. I, també, estic coordinant un manual de Dret Constitucional amb perspectiva de gènere, una autèntica fita perquè serà el primer manual d'aquestes característiques.



Asunción Ventura acompanyada per l'alcaldesa de Castelló, Amparo Marco, i la vicealcaldesa i regidora d'Igualtat, Ali Brancal